

ikke er Hovederhverv, ikke faaer nogen Understøttelse, og at den Mand, som ved Siden af sin Lønning af Staten har Biindtægter, der hidrøre fra, at han er lønnet af Staten, heller ikke faaer nogen Understøttelse. Naar man fastholder dette, saa vil man see, at de, der endda blive tilbage med disse lavere Lønninger, meget godt kunne have nødig at faae denne Understøttelse, naar man nemlig vil tage Hensyn til, hvad Følk i det Hele kunne behøve. Den ærede Minister har med fuldkommen Ret gjort opmærksom paa, at man iagttet denne væsentlige Side ved Loven meget godt kunde forsvare at sætte en vis Grændse, udover hvilken man ikke vilde gaae med sin Understøttelse; men derom ere vi jo Alle enige, vi ere kun uenige om, hvor Grændsen skal sættes. Den ærede Minister gjorde gjældende — hvad jo virkelig er det Væsentligste, man kan sige her, — at Afgjørelsen af, hvilket der er det Rette, enten Fleertallets eller Mindretallets Forslag, beroer paa et Skjøn, og den ærede Minister tilføiede — hvad jeg skal erklære mig aldeles enig i, — at dette Skjøn i de fleste Tilfælde beroede paa den Stilling, hvortil den var, som skulde skjønne. Det er i Reglen sandt, enhver Regel har sine Undtægter; men i Almindelighed har den Stilling, hvortil den staaer, der skal skjønne, megen Indflydelse paa, om han skjønner til den ene eller til den anden Side. Den ærede Minister anførte ogsaa med fuld Ret, at der ikke her lader sig føre noget Bevis, og det maa være mit Svær til den ærede Rigsdagsmand, som meente, at Fleertallet burde fremkomme med Beviser, for det Slags Paastande kan der ikke føres Beviser. Imidlertid skal jeg paa den anden Side oplyse, at Udvalget har søgt at faae Beviser, forsaavidt de kunde faaes, i Ministeriet, men at Ministeriet ikke har kunnet give Oplysninger af det Slags, som kunde tjene til Bevis med Hensyn til Stridspunkterne i Udvalget. Det fremgaaer deraf, at Fleertallet ligesaa lidt som Mindretallet har forglemmt at søge de Oplysninger, der kunde faaes, og navnlig var det jo her af stor Vigtighed at faae at vide, hvor mange Ugifte, der efter den forrige Lov være blevne betragtede som Familieforsørgere, og hvor mange der som Ugifte kun havde faaet

Halvdelen af Procenterne; men noget Saadant har slet ikke været at erholde. Den ærede Minister maa meget have misforstaaet Anledningen til, at man kom til at omtale næringsdrivende Borgere, thi den hele Udvikling, han gav af Læren om, hvem der er Skatteyndende og hvem ikke, træder jeg, han ellers ikke havde givet os; med Hensyn dertil ere vi vist Alle enige med den ærede Minister. Spørgsmaalet om de Næringsdrivende kom ind for at bevise, at man ikke burde gaae ind paa Regjeringens Forslag at yde Embedsmænd med 800 & 1000 Rd. i Gage nogen Understøttelse, idet der blev sagt, at næringsdrivende Borgere med denne Indtægt omtrent maatte leve paa samme Fod, omtrent indtage det samme Dannelsesstrin og omtrent havde de samme Fornødenheder som Embedsmænd med denne Løn, og dog kunde der ikke alene med Hensyn til saadanne næringsdrivende Borgere ikke være Tale om nogen Understøttelse, men de maatte endog bidrage til de Andre Understøttelse. Jeg skal blive staaende hermed med Hensyn til den ærede Ministers Uttringer; thi jeg er aldeles enig med ham i, at Afgjørelsen af denne Sag beroer paa et Skjøn, og derfor troer jeg, det er overflødigt at gaae nærmere ind paa Enkelthederne. Det ærede Mindretal har imidlertid yttret Afskilligt, som jeg maaskee endnu maa tillade mig at sige et Par Ord om. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som er Medlem af Mindretallet (Jacobsen) anførte, da han havde Ordet, at Hovedgrunden, hvorfor vi holdt paa vort Forslag, syntes at være den, at det havde været Lov forrige Aar; men dertil troer jeg, han har misforstaaet os. Den ærede Rigsdagsmand veed meget godt, da vi have debatteret denne Sag saa omhyggeligt med hverandre, at vi have ganske andre Grunde, og, naar det ikke være komne frem, da han havde Ordet, saager det, fordi Mindretallet dengang ikke havde givet os Anledning dertil. Jeg gaaer ud fra, at man i en Discusssion skal holde sig til de Modgrunde, der anføres fra den modsatte Side, og, naar derfra ikke anføres Noget, som man behøver at fremføre sine Hovedgrunde imod, troer jeg, det er urigtigt at gjøre det. Forøvrigt indrede det mig